

„Stvor mi čisté srdce“

20

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľudom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Vitajte späť, priatelia. Tak veľmi si cením, že zostávate aj dnes popoludní znova študovať tú najdôležitejšiu prácu, aká bola kedy ľudom zverená. Aká je to práca? **Budovanie charakteru. Education s. 225 {Výchova s. 195}**. A sme uprostred veľmi úzko súvisiacej série štúdií, ktoré sa zaoberajú našou úlohou spolupráce a vedú k tomu, že je absolútne nutné, aby sme dostali nové srdce, aby sme boli schopní tú úlohu splniť. Ale moji priatelia, z Božej milosti sa snažím viesť nás veľmi opatrne k poznaniu, ako zúfalo potrebujeme nové srdce, lebo viete, ak si neuvedomíme, že ho potrebujeme, tak oň nepožiadame. {Amen.} A ak oň nepožiadame, žiadne nedostaneme. A viem, že to, čo robíme nie je veľmi príjemné, keď vystavujeme samých seba laserovému svetlu Božieho Slova a Jeho zákona a objavujeme možno niektoré nepekné veci, čo boli dlho skryté za bielym náterom. Nie je to žiadna zábava, však? No Pán vám žehnaj, je to potrebné. Je to potrebné. A hovorím: „Bože, urob všetko, čo treba.“ Sme v tom zajedno? Urob všetko čo treba, aby som si uvedomil, ako je to naozaj s mojou dušou.

Presne toto by sme mali robiť v tomto skutočnom Dni zmierenia. Súhlasíte? Mali by sme skúmať svoje srdcia, aby sme zistili, či je to dobré s našimi dušami. Bože, pomáhaj nám vyjsť z každého samospravodlivého sebaklamu, v ktorom môžeme byť, drahí priatelia Laodicejčania, kým je ešte čas spamätať sa... Kým je ešte čas spamätať sa.

A to čo by som rád urobil, pri tomto poslednom dnešnom štúdiu je, že by som sa rád pozrel na život a skúsenosť typického Laodicejčana, typického pokrytca, typického farizeja Saula z Tarzu. Saula z Tarzu. Chcel by som pouvažovať o tom, akú pomoc potreboval, aby sa dostal von zo svojho samospravodlivého sebaklamu. A chcel by som, aby ste si uvedomili, že aby sme sa my dostali z toho svojho, vyžiada si to rovnaké kroky. Vidíte kam smerujeme?

Ale znova: **duchovné veci sú iba, čo? Duchovne rozlíšiteľné. {1 Kor 2,14}** Takže predtým ako pôjdeme ďalej, načo sa musíme zastaviť? Aby sme sa pomodlili. A pri modlitbe za seba pamätajte aj na mňa, prosím.

Bože Otče, v mene Ježiša Krista, Pána mojej spravodlivosti, prichádzam smelo do Tvojej prítomnosti, so svätou odvahou, ktorá sa nezakladá na tom, kým som ja, ale kým je On. Tvoj Milovaný môže vstupovať do Tvojej prítomnosti priamo a ďakujem Ti, že skrze Neho môžem byť Tebou prijatý aj ja. {Ef 1,6} Prichádzam vo svojom záujme a v záujme mojich krvou vykúpených bratov a sestier, aby som znova prosil o vylíatie Ducha Svätého. Potrebujeme Ho v moci skorého a neskorého dažďa. Ty poznáš naše individuálne potreby, niektorí potrebujú skorý dažď, iní ten neskorý. Otec, máme vzácne semená pravdy, ktoré si nám ako ľudu zveril. No u mnohých z nás sú záhrady našej mysle vyprahnuté a suché. A ak majú tie semená vypučať, zakoreniť sa a priniesť ovocie, pôdu musí zvlážiť dažď Ducha. Dal si mi prednosť rozsievať semená pravdy, ale Otec, modlím sa, aby mocou Ducha Svätého mohli nájsť prístupnú pôdu v záhradách mysle, a to všetci, čo sú tu. Priprav tú pôdu; urob, čo treba. Rozbi ju pluhom pravdy. Zvlhči ju Duchom Svätým a zasviet' na ňu teplými lúčmi Tvojej lásky. Nech je ideálnym prostredím, v ktorom môžu semená klíčiť, zakoreniť sa a prinášať ovocie. A tiež Ťa prosím Otec, zabráň

mi v tom, aby som premiešal semená buriny so semenom pravdy. Nech naše dnešné popoludňajšie štúdium prinesie v moci Ducha Svätého ovocie, ovocie charakteru podobného Kristovi, v záhradách našich myslí. O to sa modlím v Ježišovom mene. Amen.

Toto skúmanie duše, ktoré je pre nás tak náležité a absolútne nevyhnutné, aby sme sa osobne zapojili do tohto skutočného Dňa zmierenia, vyžaduje, aby naše svedomie posilňoval a usmerňoval Duch a Božie Slovo. A vyžaduje si to, aby sme duchovne posudzovali a skúmali samy seba a preskúšali sa nie podľa svojej vlastnej normy, ale podľa normy Božieho Slova. Sme takí náchylní, moji drahí priatelia, keď ide o sebaskúmanie, **porovnávať sa so sebou samými** {2 Kor 10,12}, je tak? A v tom je náš problém. Kedykoľvek, keď trochu zneistíme ohľadne pravosti našej skúsenosti, čo urobíme? Spýtame sa samy seba: „No, ako sa mi dari? V porovnaní s ním mi to ide celkom dobre. A čo sa týka jej, som o riadny kus vpredu.“ Pozrite, je také ľahké nájsť niekoho, kto si nepočína tak dobre ako vy, však?

A máme tendenciu podopierať svoj sebaklam, porovnávaním sa so sebou samým. A mimochodom, presne kvôli tomuto sú legalisti takí kritickí a náchylní k vyhladávaniu chýb. Počuli ste, čo som vám práve povedal? Prečo? Lebo tých druhých musia zbúrať, aby vystavali samých seba. A legalistický samospravodlivý duch, je zodpovedný za toľké rozdelenia a spory v našich vlastných rodinách a v našich zborových rodinách! Keby sme radšej všetci utekali ku krížu a uvedomovali si, že všetci sme rovnako dlžníkmi milosti, pochopili by sme, že sme presne na jednej úrovni. {Amen.} Na úpätí kríža niet žiadnych falošných komplexov nadradenosti, či menejcennosti. Všetci sme zúfalo závislí od milosti. {Amen.} A práve tak, ako sme ju od Krista prijali, budeme ju šíriť ostatným. A budeme trpezliví a milosrdní. Boh nám pomáhaj, aby sme takí boli. Lenže, milí priatelia, prosím uvedomte si, že Písmo odsudzuje takéto porovnávanie sa so sebou samými ako, čo? Ako bláznovstvo. Ktorá je tá jediná pravá norma? Je to nielen Božie Slovo, ale najmä Slovo, ktoré sa stalo telom, Ježiš Kristus. Amen? {Amen.}

A mimochodom, prosím, počúvajte ma: V závere sme trvali na tom, že ak nám má Slovo pomôcť pri tomto sebaskúmaní, musí sa posudzovať duchovne. Jedine tak je mečom ostrým sťa britva, ktorý môže operovať srdce a siahnúť až na motívy, túžby, myšlienky a pocity v súkromí mysle. No chcem, aby ste pochopili, že Božie Slovo najlepšie duchovne pochopíte tak, že sa budete pozeráť, ako bolo prežívané živým Slovom, ktoré sa stalo telom - Ježišom Kristom. A tu vstupuje do hry Pavol.

Študoval Saul z Tarzu Božie Slovo? Áno, študoval; bola to jeho profesia. Vedel ho odpredu dozadu. Posudzoval ho však pri štúdiu duchovne? Celkom samozrejme nie, čo si totiž o sebe myslel? Že je, aký? „**Podľa spravodlivosti v zákone som bol bezúhonný.**“ {Filip 3,6} Inými slovami: „**Som bohatý a zbohatol som a nepotrebujem ničoho.**“ {Zj 3,17} Čo teda pomohlo Saulovi prísť k poznaniu duchovnej povahy Slova? Bolo to osobné stretnutie so Slovom, ktoré sa stalo telom, na ceste do Damašku. Amen? {Amen.} Keď sa Saul v to ráno v Jeruzaleme zobudil, obliekol si pôsobivé farizejské rúcho a s plným oprávnením od svojich kamarátov v Sanhedrine, sa so svojou strážou ostentatívne vydal na cestu do Damašku, aby sa vysporiadal s kresťanmi, tými kacírmi. Bol to dokonalý Laodicejčan: **bol bohatý, zbohatol a nepotreboval nič.** Čo sa však stalo potom? Stretol sa s Ježišom. A to stretnutie bolo také dramatické priatelia, že mu úplne, radikálne zmenilo život. Viete, letmo zazrel odblesk Božej slávy. Čo zazrel? **Odblesk Božej slávy** {Žid 1,3}, úplné zjavenie Božieho charakteru, zosobnenie Božieho zákona - **Slovo, ktoré sa stalo telom.** {Ján 1,14} To zjavenie bolo také žiarivé, až mu oslepilo telesné oči, ale tie duchovné sa mu po prvýkrát otvorili. A v tom plnom svetle mohol náhle uvidieť, ako to bolo v skutočnosti s jeho dušou. A ten muž z Jeruzalema, ktorý bol bohatý, zbohatol a nepotreboval nič, muž, ktorý bol pri odchode z Jeruzalema podľa skutkov zákona bezúhonný, sa naspäť dotackal ako **najväčší hriešnik.** {1 Tim 1,15}

Moji drahí priatelia Laodicejčania, vy i ja zúfalo potrebujeme také stretnutie. Počujem „amen“? {Amen.} Zúfalo potrebujeme stretnúť Ježiša na ceste kdekoľvek, a vravím, že čím skôr, tým lepšie. Sme

v tom zajedno? {Amen.} Bože, pomôž nám uvidieť v oslňujúcom jasnom svetle, ktoré prúdi z Ježiša, to, čo potrebujeme odhaliť samy v sebe. Citát z Review and Herald, 16. október 1888. Nie, najskôr si pozrime **Review and Herald z 23. marca 1911**. Je to dolu na strane 41. „**Pavlovo obrátenie sa vyznačovalo úprimným pokáním, dôkladným vyznaním a naliehavou túžbou po odpustení hriechov. Saul bol pred svojím obrátením pyšný a sebavedomý, teraz sa skláňal s ľútosťou a zahanbený. Protivil sa sám sebe... Vo svetle zjavenia, ktoré k nemu prišlo, začal sám seba vnímať ako najväčšieho hriešnika.**“

A moji milí priatelia, keď prežijeme také stretnutie, prežijeme aj takú skúsenosť. Citát z **Review and Herald, 16. október 1888**: „**Teda, keď je Božiemu služobníkovi povolené zazrieť Božiu slávu v nebi, ako je odhalená ľudstvu, a nepatrne si uvedomí čistotu Svätého Izraelovho, prekvapivo vyzná, že v duši je nečistý, skôr než by sa chvástal svojou svätosťou.**“ Opakujem: Laodicejčania sa zúfalo potrebujú stretnúť s Ježišom.

Všimnite si aj iný rozmer v Saulovej skúsenosti a poučme sa z neho. Čo ďalšie Boh použil, aby mu pomohol vyjsť z jeho samospravodlivého sebaklamu? Duchovne posudzovaný zákon. Teraz prosím, pochopte, že práve tak ako sa Slovo najlepšie duchovne posudzuje v zosobnenom Slove, aj zákon sa najlepšie duchovne posudzuje vo svojom zosobnení, čiže v Ježišovi Kristovi. A keď Saul letmo zazrel Ježiša, zosobnenie zákona, to, čo celé bezpočetné a dlhé roky študoval, náhle zduhovnelo a po prvýkrát mu umožnilo odhaliť koreň problému hriechu. Odhaliť, čo? Koreň problému hriechu. Pozrite, Pavol... Saul si veľmi dobre uvedomoval problém ovocia hriechu. O čom hovorím? O hriešnom správaní. No hoci si Pavol bol vedomý problému ovocia hriechu, čoho si bol tak blahosklonne nevedomý? Prehliadal koreň problému hriechu. Teraz, čo je tým koreňom? Sebecké srdce skryté za správaním.

A čo to bolo? Pracujte na tom so mnou. Čo pomohlo Saulovi rozpoznať koreň hriechu? Čo to bolo? Bol to zákon. Vypočujte si jeho vlastné svedectvo v **Rim 7,7**: „**Čo teda povieme? Že je zákon hriechom? To nech sa nestane! Ale hriechu som nepoznal, iba skrze zákon. Lebo ani o žiadosti by som nebol vedel, keby nehovoril zákon: ‚Nepožiadáš!‘**“ Aký rozmer problému hriechu však objavuje Saul, prostredníctvom tohto desiateho prikázania? Je to ovocie? Je to hriešny skutok? Nie. Vedel, čo tvorí hriešny skutok; bola to jeho profesia. Vedel podrobne popísať každé hriešne správanie, najmä keď išlo o svätenie soboty. V určovaní hriešneho skutku bol dobrý. A tak sa znova pýtam: Aký rozmer problému hriechu teda objavuje prostredníctvom zákona? Je to hriech prirodzenosti, je to ten koreň - sebecké srdce. A prosím všimnite si, ktoré prikázanie mu to pomáha objaviť? Ktoré? Ktoré v poradí? Desiate. „**Nepožiadáš.**“ {2 Moj 20,17}

Prečo mu to pomohlo odkryť práve desiate prikázanie? Je na čísle desať niečo jedinečné? Už ste o tom premýšľali? Prosím, milí priatelia, v Písme si len tak nelistujte. Zastavte sa a dávajte samy sebe zmysluplné otázky. Prečo, prečo tí Pavol práve desiate prikázanie pomohlo odhaliť tento rozmer problému hriechu? Je na desiatom prikázaní niečo jedinečné? Ó, určite je. Čo je to? Ako jediné zo všetkých desiatich, sa zaoberá výlučne tým, čo sa odohráva v mysli. Pri všetkých ostatných z Desiatich prikázaní, môžete niečo robiť na úrovni správania, aby ste presvedčili samy seba, že spĺňate ich požiadavky, lebo majú aplikáciu v správaní, je tak? „**Nebudeš mať iných bohov pred o mnou.**“ {2 Moj 20,3} Dobré, všetkých ich odtiaľto vyhádzte; nebudem to robiť. „**Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť.**“ „**Neučiniš si rytiny.**“ Neurobím to! „**Nevezmeš meno Hospodina...**“ {2 Moj 20,7} Zahryznem si do jazyka, neurobím to. „**Pamätaj na deň soboty.**“ {2 Moj 20,8-11} Áno, spoľahnite sa, som tu... Dokonca aj na sobotnej škole, to sú body na viac. Tá istá lavica, košeľ a kravata - sobotu naozaj svätím. „**Cti otca svojho i matku svoju.**“ {2 Moj 20,12} Hej, ten najlepší domov dôchodcov v meste. „**Nezabiješ.**“ {2 Moj 20,13} Nikomu nevezmem život. „**Nepokradneš.**“ {2 Moj 20,15} Nie, neberiem, čo mi nepatrí. „**Nepovieš falošného svedectva.**“ {2 Moj 20,16} Neklamem, ja veru nie. „**Nezoslmiň.**“ {2 Moj 20,14} Na to by som ani nepomyslel, svojej žene som verný. Nič z týchto vecí nerobím, som predsa spravodlivý.

„Nepožiadaj.“ Pozrime sa, čo robíte, aby ste nepožiadali? Môžete robiť niečo na úrovni správania, aby ste presvedčili samy seba, že splňate desiate prikázanie? Môžete? Nie. Prečo? Lebo žiadostivosť sa odohráva, kde? V mysli. Už chápete, prečo mu práve desiate prikázanie pomohlo objaviť koreň problému hriechu? Je jedinečné, je tak? Počúvajte citát z **Patriarchs and Prophets, s. 309, {Patriarchovia a proroci, s. 226}: „Desiate prikázanie siaha na samotný,“ čo? „... koreň všetkých hriechov, lebo zakazuje sebecké žiadosti ako prameň hriešnych skutkov.“** Tu máte rozdiel medzi koreňom a ovocím. Zachytili ste ho? Čo je ovocím? Hriešny skutok, hriechy: „h-r-i-e-ch“ s malými písmenami. Čo je koreňom? Sebecké srdce, sebecké túžby: „H-R-I-E-CH“ s veľkými písmenami.

V angličtine sa musíme hrať tieto hry so slovami, aby sme rozlišovali medzi rôznymi aspektmi problému hriechu. V gréčtine i hebrejčine mali všelijaké slová, ktorými definovali problém hriechu. No my si musíme pomôcť s veľkými a malými písmenami: „HRIECH a hriechy“. Veľký „HRIECH“ je koreň, to je sebecké srdce. Malé „hriechy“ sú ovocím. A moji drahí priatelia, prosím pochopte, prosím, teraz ma počúvajte. Je naozaj nevyhnutné, aby sme si uvedomili, čo je koreň problému hriechu, až potom môžeme prežiť skutočné obrátenie. Zopakujem to: Je naozaj nevyhnutné, aby sme si uvedomili, čo je koreň problému hriechu, až potom môžeme prežiť skutočné obrátenie. Prečo? Dovoľte mi povedať to takto: Nevyhnutne budeme hľadať také riešenie hriechu, ktoré bude priamo úmerné nášmu chápaniu problému hriechu. Môžem dostať nejakú spätnú väzbu? Rozumeli ste tomu? Dovoľte mi to zopakovať: Nevyhneme sa hľadaniu takého riešenia hriechu, ktoré bude priamo úmerné nášmu chápaniu problému hriechu. Ak si myslím, že s hriechom mám len malý problém, budem hľadať len malé riešenie. Sledujete ma? Ak si myslím, že môj problém s hriechom je iba v mojich „hriechoch,“ zlých veciach, ktoré som povedal a urobil, budem prosieť len o odpustenie mojich „hriechov“. Počujete, čo vám hovorím? Ale je ten problém o niečom viac než len o „hriechoch“? Áno! Existuje „Hriech s veľkým H“ - koreň, sebecké srdce! A milí priatelia, nebudem Boha prosieť o riešenie koreňa problému, pokiaľ si neuvedomím, že ho mám. Dáva vám to zmysel? Nevyhnutne budeme hľadať také riešenie hriechu, ktoré je priamo úmerné nášmu chápaniu problému hriechu. A Pán žehnaj vašim srdciam, práve tu, ako ľud prežívame ťažké časy, lebo aj v tejto milovanej cirkvi sú mnohí, čo chcú definíciu hriechu obmedziť na vedomé porušenie Božieho zákona, čiže ovocie.

No som tu, aby som vám povedal, že to nie je celý problém. Je tu koreň, sebecké srdce, ktoré dostávame pri narodení. Božia služobnica ho nazýva „**vrodený hriech.**“ **Signs of the Times {Znamená doby}, 17. december 1885, ods. 14.** Ako ho nazýva Božia služobnica, trieda? „**Vrodený hriech.**“ Zjavne tu hovoríme o niečom viac než len o vedomej voľbe, je tak? O čom je reč, keď hovoríme o vrodennom hriechu? Hovoríme o prirodzenej sebeckosti srdca, o koreni všetkých spáchaných hriechov. Sme v tom všetci zajedno? To preto je také nevyhnutné, aby sme si uvedomili celý problém hriechu. Pretože inak nikdy neprežijeme úplné obrátenie; pretože budeme nevyhnutne žiadať len o riešenie toho, čo si myslíme, že potrebujeme. A ak si myslíme, že máme len „hriechy,“ ktoré potrebujeme odpustiť, bude to jediné, o čo budeme žiadať. No ak si uvedomíme, že máme „HRIECH,“ ktorý potrebujeme prekonať, rovnako ako ho mať aj odpustený, budeme hľadať riešenie pre oboje, amen? Dáva vám to zmysel?

Počúvajte, ako to vyjadruje inšpirácia. **Citát z Faith and Works, s. 31: „Najskôr musí byť o hriechu presvedčená duša, až potom hriešnik pocíti túžbu prísť ku Kristovi. ‚Hriech je prestúpením zákona.‘ {1 Ján 3,4} Je to klasická, biblická definícia - dobrá, ale buďte opatrní. ‚Hriech je prestúpením zákona.‘ Cituje z Rim 7,7, ten verš sme si už pozreli. ‚Hriech som nepoznal, iba pomocou zákona.‘ Až keď prikázanie zapôsobilo na Saulovo svedomie, hriech ožil, a on,“** čo? „... zomrel. Sám seba uvidel ako takého, ktorého Boží zákon odsúdil. Hriešnik nemôže byť presvedčený o svojej vine, ak nechápe, v čom spočíva hriech.“ Je nám to jasné? „Hriešnik nemôže byť presvedčený o svojej vine, ak,“ čo? „...ak nechápe, v čom spočíva hriech.“

V čom potom spočíva hriech? Je to ľahké: „**Hriech je prestúpením zákona,**“ ďalšia otázka. Buďte opatrní. Áno, „**Hriech je prestúpením zákona,**“ **1 Ján 3,4.** Ale moji drahí priatelia, to si žiada ďalšiu otázku. Čo je to zákon? Počujem „amen“? {Amen.} Iste, súhlasím s vami, „**Hriech je prestúpením zákona**“. No potom sa vás musím spýtať, čo je to zákon? Ak zákon... Sledujte toto: Ak je zákon len morálny kódex, ktorý platí pre naše správanie, potom je hriech iba, čo? Priestupok na úrovni správania, je to tak? A žiadať musíme jedine o odpustenie svojich hriechov, svojich vedomých volieb, keď sme sa vzbúrili proti Božiemu zákonu a urobili zlé veci. Ale je to všetko o čom je zákon? Je to len morálny kódex, ktorý platí pre moje správanie? Je? Nie, čím je ešte zákon?

Je prepisom Božieho charakteru. Citát z **Christ's Object Lessons, s. 305 {Kristove podobenstvá, s. 243.4}: „Boží zákon je prepisom,**“ čoho? „**Jeho charakteru.**“ A čo je to Boží charakter? Čo je charakter ako taký? „**Myšlienky a pocity dohromady.**“ {5T 310.1} Ako taký má zákon súdnu právomoc nad, čím? Nad našimi myšlienkami a pocitmi. Amen? To sme už zistili. Preto môžeme zákon prestupovať na úrovni našich, čo? Našich myšlienok a pocitov. Nielen našich slov a činov, ale aj čoho? Našich myšlienok a pocitov. Áno, hriech je prestúpením zákona. No keďže je zákon prepisom Božieho charakteru, znamená to, že ho môžete prekročiť v súkromí vašej mysle. Ale ani týmto sa zákon ešte nekončí. Pán vám žehnaj, čím je ešte zákon? Prosím, všimnite si aj tento hlbší, ba najhlbší rozmer zákona. **Steps to Christ, s. 60 {Cesta ku Kristovi, s. 41.2}: „Boží zákon je výrazom skutočnej Božej prirodzenosti...**“ Počujem „amen“? {Amen.} Čím je zákon? „**Výrazom skutočnej Božej prirodzenosti.**“

Čo je to skutočná Božia prirodzenosť jedným slovom? Láska.

Aká je naša skutočná prirodzenosť jedným slovom? Sebeckto.

Preto sme od prirodzenosti hriešny. Sme v tom zajedno? Toto je koreň problému hriechu: je ním naše prirodzene sebecké srdce. A pretože máme sebecké srdcia, máme aj hriešne myšlienky a pocity. A pretože máme hriešne myšlienky a pocity, máme hriešne slová a činy. Pochopili ste to? Lenže tie hriešne slová a činy sú jednoducho len ovocím problému hriechu. Koreň leží pod povrchom. Je ním sebecké srdce, sebecké pohnútky, sebecký duch, sebecké túžby, to všetko leží pod povrchom. A moji milí priatelia, zákonu treba dovoliť, aby v srdci urobil to, čo má, až potom budeme pripravení na prežitie úplného, dokonalého obrátenia. Inými slovami, **zákonu treba dovoliť, aby bol dôkladným učiteľom, až potom vieme utiecť ku Kristovi a byť ospravedlnení,** čím? Vierou. {Gal 3,24}

Pozrite, ak nám zákon nie je schopný odhaliť koreň problému hriechu, môžeme si pokojne myslieť, že naše dodržiavanie litery zákona na úrovni správania nás robí, akými? Spravodlivými. Sledujete to? No keď zákon zasvieti svojim lúčom do jadra našej bytosti dovoľí nám pochopiť, že sa nevzťahuje len na to, čo robíme a čo nerobíme, ale najmä na to, prečo to robíme, alebo prečo to nerobíme, teda pohnútky za tým; potom nám náhle pomôže uvedomiť si ten koreň problému. A presne tým nakoniec zákon Saulovi pomohol. A moji milí priatelia, presne tým dnes zákon potrebuje pomôcť aj nám. Počujem „amen“? {Amen.} A viete prečo? Viete prečo je toľko z polovice obrátených a neobrátených ľudí v tejto milovanej cirkvi a kresťanstve všeobecne? Pretože z našich kazateľníc neznie dost' kázni o Božom zákone, tak ako kázal náš Majster Kazateľ. Zákon nemá dovolené byť dôkladným učiteľom, aby nám odkrýval hlbiny nášho problému hriechu. A tí, ktorým nebolo nič vysvetlené o hĺbke ich problému s hriechom, tí nepôjdu, lebo ani nemôžu ísť k Spasiteľovi, aby prijali úplné riešenie problému hriechu, pretože nepoznajú celý problém hriechu, a preto, samozrejme, ani nebudú žiadať úplné riešenie. Je vám to jasné?

Počúvajte tento pozoruhodný citát. **Mind, Character and Personality, s. 32: „Hospodinov zákon je mimoriadne široký. Ježiš jasne vysvetlil svojim učeníkom, že tento svätý Boží zákon sa dá porušiť aj,**“ kde? „...v myšlienkach, pocitoch a túžbach, ako aj slovom a skutkom.... ak sa zákon vníma vo svojej duchovnej sile, vtedy prikázania prídu domov do duše so svojou skutočnou mocou.

Hriech sa bude javiť ako nadmieru hriešny... Už nieto samospravodlivosti, samoľúbosti, úcty k sebe. Sebaistota je preč. Výsledkom je hlboké presvedčenie o hriechu a odpor k sebe a duša sa vo svojom zúfalom pocite ohrozenia chopí krvi Božieho Baránka, ako svojho jediného lieku. Pozrite, práve na toto sme dostali zákon, aby bol učiteľom, ktorý nás vedie ku Kristovi, aby sme boli ospravedlnení, čím? Vierou... Vierou... Vierou.

Tu je ďalší, ktorý vám musím povedať. **Manuscript Release, zv. 10, s. 287: „Boží zákon je v Písme predstavený ako taký, čo má rozsiahle požiadavky. Všetky zásady sú sväté, spravodlivé a dobré. Zaväzujú človeka poslušnosti voči Bohu, dosahujú na jeho myšlienky a pocity, vedú k presvedčeniu o hriechu u každého, kto si uvedomuje, že ich porušil. Keby sa zákon týkal len vonkajšieho správania, ľudia by nepocit'ovali vinu kvôli svojim nesprávnym myšlienkam, túžbam a zámerom. Ale zákon vyžaduje, aby samotná duša, ten duchovný činiteľ, bola čistá, myseľ svätá, a aby všetky myšlienky a pocity boli v súlade so zákonom lásky a spravodlivosti. V jeho svetle sa ľudia vidia vinní pred Bohom.**“ A moji drahí priatelia, presne toto si potrebujeme my všetci uvedomiť, ak máme byť pripravení na úplné, pravé obrátenie. Potrebujeme uvidieť samých seba ako, čo? Ako vinných pred Bohom. A podľa mojej mienky, práve tu spočíva prvotný problém moderného, populárneho kresťanstva.

Zdá sa, že medzi kazateľmi evanjelia je strašná averzia voči tomu, aby povedali niečo, čo by vyvolalo pocity viny. „Nechceme, aby sa ľudia cítili vinní, chceme, aby sa každý cítil ako prijatý.“ Je to smrtiaca imitácia, brat, sestra. Áno, sme prijatí, ale jedine kde? V Milovanom. A vy a ja nemáme právo nárokovať si na prijatie v Milovanom, ak sme neprišli v úplnom, hlbokom pokání k úpätiu kríža a neprijali odpustenie svojich hriechov a moc na ich prekonanie. Počujem „amen“? {Amen.} Ďalší citát z **Cesta lásky, s. 198: „Keď Boh na Sinaji ohlasoval ľudom svoj zákon, oznamoval im svätosť svojej povahy, aby ako v zrkadle videli svoju hriešnosť. Zákon mal usvedčovať ľudí z hriechu a upozorňovať ich na to, že potrebujú Spasiteľa. To je možné iba vtedy, keď Duch Svätý píše jeho zásady do ľudských srdiec. Zákon má toto poslanie aj dnes.**“ Počujem „amen“? {Amen.} **„Zákon má toto poslanie,**“ aj kedy? **„...aj dnes.**“ Aj dnes? Áno, najmä dnes. **„Kristov život objasnil zásady zákona.**“ Kde sú objasnené? V Kristovom živote. Vidíte, tu znova, úplne najlepšie rozpoznáte duchovnú povahu zákona, keď sa pozriete, ako ho prežíval Ježiš. Tam skutočne uvidíte sebaobetavú a sebazapierajúcu Božiu lásku. Je v Kristovom živote. Amen? A o tomto všetkom je zákon: o sebaobetavej a sebazapierajúcej láske. **„Kristov život objasnil zásady zákona, a ako sa Duch Svätý dotýka ľudského srdca, tak Kristovo svetlo zjavuje ľudom, že potrebujú Jeho očisťujúcu krv a spravodlivosť, zákon je aj naďalej naším sprievodcom ku Kristovi, aby sme mohli byť ospravedlnení,**“ čím? **„...vierou.**“ Brat môj, sestra moja, úpenlivo ťa prosím, dovoľ zákonu, aby bol v tvojom živote dôkladným učiteľom, prosím. Dovoľ mu byť dôkladným učiteľom. {Gal 3,24}

Boh používa ešte niečo iné, aby nás priviedol ku krížu. Zákon nás vedie k uvedomeniu si svojej viny a svojej zúfalej potreby odpustenia. Zákon nás vedie. No kým nás zákon vedie, Baránok nás priťahuje. Amen? {Amen.} **„A ja, keď budem povýšený od zeme,**“ tak? **„... všetkých potiahnem k sebe.“** {Ján 12,32} A tieto dve spolupracujúce nadprirodzené moci nás, ak sa nebudeme aktívne brániť, privedú k úpätiu kríža. {Amen.} Zákon nás bude viesť a Baránok priťahovať. A všimnite si, ako je to v tomto výroku nádherne poprepletané, to vedenie zákona a priťahovanie Baránka. Citát z **Review and Herald, 2. september 1890**, hore na strane 43: **„Keď sa pozeráme na kríž a vidíme na ňom trpieť Syna nekonečného Boha, naše srdcia smerujú k pokániu. Ježiš dobrovoľne naplnil najväčšie požiadavky zákona, aby mohol ospravedlniť všetkých, čo v Neho veria. Hľadíme na kríž a vidíme v Ježišovi plne uspokojeného a zmiereného Boha. Ježiš je spravodlivosť. Akú plnosť vyjadrujú tieto slová! A keď môžeme jednotlivo povedať: ‚Hospodin je moja spravodlivosť,‘ vtedy sa môžeme skutočne radowať, lebo keď sa na tú zmierujúcu obeť pozeráme vierou, prináša pokoj, útechu a nádej chvejúcej sa duši, obťaženej pocitom viny. Boží zákon...“** Odkiaľ pochádza ten pocit viny?

„Boží zákon je detektorom hriechu a keď hriešnika priťahuje zomierajúci Kristus, vidí nebezpečnú povahu hriechu, kajá sa a uchopí liek Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta.“
Priatelia, to je pravé obrátenie.

Ale videli ste tie dva faktory, ktoré spoločne pôsobili? Zákon viedol a Baránok priťahoval. Zákon odsudzuje a láska priťahuje... Priťahuje nás, aby sme prijali milosť a odpustenie ako aj nové srdce. Pozorne sledujte: Keď prichádzame ku krížu, moc Ducha Svätého nás urobí schopnými nefalšovane smútiť kvôli nášmu hriechu, čo vedie k nefalšovanému pokániu z hriechu. Prosím všimnite si, že používam vymedzujúci termín „nefalšovaný.“ Existuje aj falošný smútok nad hriechom a falošné pokánie. **2 Korinským 7,10: „Lebo zármutok podľa Boha pôsobí pokánie na spasenie, ktorého zármutku nikdy neol'utuje človek; ale zármutok sveta pôsobí,“** čo? „...smrť.“ Lutoval Judáš svoj hriech? Kajal sa? Áno, lenže bol to nefalšovaný smútok? Bolo to pravé pokánie? Nie. Keď hodil tých tridsať strieborných veľkňazovi k nohám a povedal: **„Zhrešil som zradiac nevinnú krv,“** {Mat 27,4} strašne ľutoval následok hriechu. A k čomu viedol ten smútok? Čo tam stojí? **„Ale zármutok sveta pôsobí,“** čo? „...smrť.“ {2 Kor 7,10} Čo následne urobil? Vyšiel von a obesil sa. Vyšiel von a obesil sa. {Mat 27,5}

Moji milí priatelia, nefalšovaný smútok nás ženie ku krížu a tam prijímame, čo? Dar pokánia. **Skutky 5,31: „Toho Boh povýšil svojou pravcou na Veľvodcu a Spasiteľa, aby dal Izraelovi pokánie a odpustenie hriechov.“** Teraz, všetci si uvedomujeme, že odpustenie hriechu je dar milosti. Amen? Ale prosím, uvedomte si aj to, že tak isto je to s pokáním, tak isto je to s pokáním. Pokánie je darom práve tak, ako odpustenie. Nedokážete vyvolať skutočný smútok nad hriechom. Nedokážete vyvolať skutočné pokánie nad hriechom. No môžete prísť ku krížu a mocou Ducha Svätého dostanete oboje ako dar. Kristova láska vo vás vyvolá smútok nad hriechom. Prečo? Lebo na úpäť kríža uvidíte, čo vaše hriechy urobili Ježišovi. Amen? {Amen.} A náhle si uvedomíte, aký hrozný je hriech, lebo spôsobil nekonečné utrpenie Božiemu Synovi, ktorý so zlomeným srdcom volá: **„Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“** {Mat 27,46} A prečo Boh opustil svojho Syna? Lebo **„toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil hriechom za nás.“** {2 Kor 5,21} A zaobchádzal s Ním ako s hriešnikom, aby strašné dôsledky hriechu nedopadli na nás. Takého Pána musíte milovať. Počujem „amen“? {Amen.}

Brat môj, sestra moja, keď ideme ku krížu a počujeme Ježiša vraviť: **„Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“** ...my taktiež potrebujeme povedať: *„Bože môj, Bože môj, prečo si ma prijal?“* Je to na tej istej báze. Boh Ho odmietol, lebo moje hriechy pripočítal Jemu. A mňa prijíma, lebo mi pripočítava Jeho spravodlivosť. S nami oboma - s Kristom a hriešnikom - nezaobchádza tak, ako si každý zasluhujeme, ale ako si zasluhuje ten druhý. S Kristom zaobchádzal tak, ako si zaslúžime my, aby s nami mohol zaobchádzať tak, ako si zaslúži On. A keď si uvedomíte, aký smútok a utrpenie váš hriech spôsobuje Božiemu srdcu, mocou Ducha Svätého vás to privedie k nefalšovanému smútku nad hriechom! A ten povedie k pravému pokániu. A to je dar. A v tom duchu pravého pokánia a smútku nad hriechom, čoho sa budete dovolávať? Budete sa dovolávať úplného riešenia hriechu. Čoho sa budete dovolávať priatelia? Úplného riešenia hriechu.

Inými slovami, budete prosiť nielen o odpustenie svojich hriechov, ale aj o Božie riešenie hriechu. A počujete ho v Dávidových modlitbách? Počujete ho? Vzorová modlitba o pravé pokánie a obrátenie, **Žalm 51,11-12**, počúvajte pozorne. Dávid, vedený zákonom a priťahovaný Baránkom - mal len predobrazného Baránka, my máme Jeho naplnenie. No budený zákonom a priťahovaný Baránkom, čo kričí z hlbín svojej duše? **„Skrý svoju tvár pred mojimi hriechmi a zahľad' všetky moje neprávosti.“** Aký je to rozmer problému hriechu? Je to ovocie. Je dôležité, aby nám bolo odpustené to zlé, čo sme urobili? Áno, ale je to všetko o čo musíme žiadať? Nie, prečo? Lebo je tu ešte stále, čo? Koreň. Preto Dávid okamžite chytá dych a dodáva: **„Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri.“** Čím sa zaoberá? Čo uznáva? Koreňom problému, jeho prirodzene sebeckým srdcom. A mimochodom, čo práve uznal hore v **7. verši?** **„Hľa, v neprávosti som splodený, a v hriechu ma**

počala moja matka.“ Plne si uvedomuje vrozený hriech, je tak? To sebecké srdce, ktoré dostal do dedičstva. A teraz si je vedomý hĺbky problému hriechu a je v pozícii žiadať a prijať úplné riešenie hriechu. Moji milí priatelia, musíme sa modliť tak isto. A niektorí z vás možno teraz povedia: „*No dobre, k tomu ma nemusíš vyzývať. Urobil som to pred mnohými, mnohými rokmi. Vlastne som to urobil niekoľkokrát. „Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri.“ Požiadal som Boha, aby to urobil.*“ Milí priatelia, prosím pochopte, že Boh počúva vaše srdce viac než vaše ústa. Môžete ústami povedať: „Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri,“ a nemyslieť to vážne? Dá sa to? A môžete Boha oklamať v tom, či to myslíte naozaj vážne, alebo nie? Môžete? Nie.

Tak prosím pochopte, že sa nepokúšam spochybniť pravosť vášho obrátenia. A mimochodom, ak ste skutočne obrátení, tak to, o čo sa tu delíme, vás len utvrdilo a ubezpečilo v tom, že vaša skúsenosť bola pravá. Ale moji drahí priatelia, pochopte prosím aj to, že sa vám pokúšam pomôcť, ak to potrebujete, aby ste si uvedomili, že vaša skúsenosť možno nebola pravá. Že ste sa možno skutočne neobrátili. Že to možno toľké roky len predstierate. Je to možné? Boli by ste ochotní zvážiť takú možnosť? A ak vás Duch Svätý usvedčil, že sa možno potrebujete... možno potrebujete pokoriť, viem, že je to ťažké, najmä ak ste ako Nikodém. Dobré? Ako Nikodém. Ušľachtilý, vznešený, vážený, obdivovaný a poverený vedúcim postavením. A Kristus mu predsa povedal, čo? **Musíš sa narodiť znova, Nikodém. {Ján 3,3}** Nie si ani len obrátený. A Pán vám žehnaj, možno sú aj tu nejakí Nikodémovia. Je to možné? Úpenlivo vás prosím, nebuďte príliš hrdí! Prosím, nebuďte príliš hrdí. Buďte ochotní prísť ku krížu a volať s Dávidom: „**Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri.**“ A sľubujem vám, milí priatelia, ak to myslíte vážne, ak to myslíte vážne, Ježiš vám splní svoje novozmluvné zaslúbenie.

Splní ho! A aké je to novozmluvné zaslúbenie? Ó je také krásne, a je dvojaké. Prečo? Lebo aj potreba je dvojaká. A Jeho riešenie odpovedá na problém. Aké je to riešenie? **Židom 10,16: „Toto je zmluva, ktorú uzavriem s nimi po tých dňoch, hovorí Pán: Dám svoje zákony na ich srdcia a napíšem ich na ich mysle.“** To je riešenie problému Hriechu, toho sebeckého srdca, ktoré dostávame od prírody. A potom si všimnite, čo dodáva... Dodáva: „... a na ich hriechy a na ich nepravosti viacej nikdy nespomeniem.“ Na čo je to riešenie? Na ovocie. Má riešenie na koreň aj ovocie, milí priatelia. Chce vám dať úplné riešenie na problém hriechu, lenže nemôže, pokiaľ Ho oň nepožiadate.

Ako brat, ktorý vás miluje vás úpenlivo prosím, aby ste Ho oň požiadali. Prosím, požiadajte Ho oň. Keď dostaneme to nové srdce, staneme sa novými stvoreniami. Tá zmena je taká radikálna, že sa nazýva znovuzrozením. Citát z **Testimonies, zv. 4, s. 17: „Pravé obrátenie je radikálna zmena.“** Čo je to? „... radikálna zmena. Celý smer nášho myslenia a sklony srdca by mali byť zmenené a život by sa mal obnoviť.“ Moji milí priatelia, prosím pochopte, prosím pochopte, že táto skúsenosť nie je bežná. Je zriedkavá... Je zriedkavá. Nedomnievajte sa, že ste ju prežili. Chcete tú skúsenosť? Niektorí ste ju možno mali, ale uznali by ste so mnou, že ak ste ju prežívali včera, pre dnešok už nestačí? Potrebujete sa nanovo obracať každý deň. Služobnica Pánova nám hovorí, že **čím viac pokročíme vo svojej kresťanskej skúsenosti, tým viac sa prehĺbi naše pokánie. {AA 561.2}**

Pozrite, zákon nás vedie každý deň a Baránok nás priťahuje každý deň. A každý deň kľáčime a prosíme o odpustenie svojich hriechov a hovoríme, čo? „**Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri.**“ A keď sa tak modlíme, milí priatelia, keď sa tak modlíme, sľubujem vám, že Boh splní to svoje novozmluvné zaslúbenie. Dá nám to srdce, čo má na sebe napísaný Boží zákon a náš postoj k tomu zákonu sa radikálne zmení.

Signs of the Times {Znamená doby}, 24. november 1887: „To telesné srdce, ktoré sa nepodriadiuje Božiemu zákonu, lebo sa ani nemôže, sa stane duchovným a volá s Kristom: ‚S radosťou činím tvoju vôľu, ó môj Bože, Tvoj zákon je,‘ kde? „...v mojom srdci.“ {Ž 40,9} A s

novým srdcom sa náhle kresťanská skúsenosť stáva potešením a radosťou. A je v ňom pokoj a šťastie, aké ste predtým nepoznali. Sľubujem vám to! Vyjdite z režimu povinnosti a budete sa radovať, kedykoľvek sa bude od vás vyžadovať poslušnosť. Je to neopísateľná sladkosť a radosť.

Máte takú skúsenosť? Ak nemáte, prosím, prosím, bez meškania bežte ku krížu, hnaní zákonom a pritáhovaní Baránkom a dovoľávajte sa z hlbín svojej duše, nielen o odpustenie svojich hriechov, ale aj o nové srdce. Túžite to urobiť? Ak áno, prišli by ste dopredu? Chcem vás vyzvať, každého, kto to chce urobiť, mohli by ste prísť dopredu? Chvála Bohu... Chvála Bohu... Chvála Bohu. Spievajte so mnou: „Moje srdce stále túži po Tebe, môj Kráľ a Pán, chcem Ti verne, ticho slúžiť, ako Ty si slúžil nám. Spásu v Tebe mám, spásu v Tebe mám, z vďačnosti a z lásky Pane všetko Tebe dám.

Otec na nebi, Kristova láska premohla naše srdcia. Áno, zákon nás viedol, ale pritiahla nás láska, a preto sme tu. A preto sa z hlbín svojich duší dovoľávame spolu s Dávidom, nielen odpustenia svojich hriechov, nielen toho, aby si vymazal naše neprávosti, ale voláme najmä: „Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri.“ Splň mi svoje novozmluvné zaslúbenie. Prosíme Ťa, pomôž nám riešiť koreň problému hriechu. Daj mi to nové srdce, ktoré riadi láska. Príliš dlho sa už pokúšam prinútiť toto sebecké srdce, aby poslúchalo a jediné, čo som dosiahol, je obielená hrobka. Ja však chcem byť skutočný, chcem sa zmeniť zvnútra. Prosím, začni ten proces a začni ho teraz. Nech ma motivuje láska. Nech som schopný úprimne povedať s Dávidom a Ježišom: „S radosťou činím tvoju vôľu, môj Bože, tvoj zákon je v mojom srdci.“ Ďakujem Ti, že so srdcom motivovaným láskou môžeme skutočne poslúchať. Lebo jedine láska je naplnením zákona. Teraz môžeme zachovávať ducha zákona. A udržiavať svoje správanie v súlade s literou nebude žiadny problém, keď budú naše srdcia v súlade s duchom. Pane, uč nás prosím, milovať Ťa viac a viac každý deň - milovať Ťa zvrchovane a milovať ostatných nesebecky. A potom si nás použi, zjavením Tvojej lásky, aby sme pritiahli aj druhých do spásneho vzťahu s Tebou. S týmto cieľom Ti zverujeme svoje životy. A ďakujeme Ti, že kvôli Ježišovi nás prijímaš. V Jeho mene. Amen. {Amen.} Pán vám žehnaj, milí priatelia.